

מאימתי פרק ראשון ברכות

ספירת
השנים

סו א מיי סם מלכות
תפלה ללכס יב קור
שפע אורח סימן קין
ספיק ו
סו ב מיי ספ סס
ללכס ית סמ עין
יט מור שרע אורח סי
קמ וס' תפס ספיק א
סח מיי ס' מלכות
קס ללכס ג

כרע

כחורא ולקמן (ד' כח): אמרין עד שיראה איסור וכו' (ג' לא)
סגי בכריעה לבד וראשו זקוף אלף בעי נמי סיפוק הראש
וכן איחא בירושלמי דפרקין ובלבד שלא יסוח יוסר מדלי' . אמר רבי
יחמיה ובלבד שלא יעשה כהדיון חרדוגא והיינו כהדיון של כס
(ויקרא יא) והלכס כשהוא שוחה ראשו
זקוף . ובר"ה וי"כ שאלו שוחין כל
שעה בתפלה לריק לזכר סגוביה
קודם שיסיים הכרעה רק שיכרע
בכרוך וסגוביה מיד לאמרין לקמן
סוף חין עומדין (ד' לה) אס כה
לשחות תחלה כל כרעה וסוף כל כרעה
מלמדין אותו שלא ישחה :

רב נסים נאון

זה ששנינו אמר רבי
אלעזר בן (עזריא)
[עזריה] הרי אני כבן
שבעים שנה . מיפרא
מלתיה בפרק תפלה
השחר (דף כח) במעשה
שחיה בין רבן גמליאל
ור' יהושע בעת
שהביטו חב"ט
לחזקיהו את רבן גמליאל
בגורלו וזהו המלך תחתיו
את ר' אלעזר בן עזריה
אמר ר' תנחומי
אמר ר' לי היראתי
אירתיש לית נוסא והדרו
לית תנחומי דרבי
היראתא והיינו דתנן
אמר ר' אלעזר בן עזריה
הריני כבן ע' שנה ולא
בן שבעים :

נר מצוה

הנהגת הב"ה

(א) גמ' אס מ"ח הוא
והדר לרמזים לריק
סמלה : (ג) שני ד"ס
והוקענו וכו' מים
למזבח ויקרא המלך
לנכעונו ויהא דוד אל
הנכעונו מה אעשה
לכס וזמה אכפר ונכרסו :
(ג) תוס' ד"ס כרע וכו'
איסור וכו' סי' לא סני :

ג' מהש"א ח' עס
כלביא יקם עד אכל
פרק וכו' כנדיא
כתנחומא

גליון הש"ס

תוס' ד"ס כרע וכו'
סגוביה כו' . עי' תוס'
לקמן ל"א ע"א ד"ס
ומנח"ל : תוס' ד"ס
והלכתא כו' ממוזין
אוחו . עיין תוס' לקמן
לד' ע"א ד"ס חלשיות :

ספרי פ' ראה
מכילתא פרשת בא פ' ט"ז

מכילתא סס תוספתא פ"א

כחורא . שטט ביד ארס וחובטו כלפי מטה צבת אחת : זקיף כחיוא .
בנחת ראשו תחלה וחס"כ גופו שלא תראה כריעתו עליו כמנח :
כחיוא . כנחש הזה כשהוא זוקף עולמו מגביה הראש תחלה וזוקף
מעט מעט : המלך הקדוש . לפי שציינים הללו הוא מראה מלכותו
תורה אור

ר' ששת"כ כי כרע כרע כחורא כי קא זקף
זקוף כחיואי : ואמר רבה בר חיננא סבא
משמיה דרב יכל השנה כולה אדם מתפלל
האל הקדוש מלך אוהב צדקה ומשפט חוץ
מעשרה ימים שבין ראש השנה ויום הכפורים
שמתפלל המלך הקדוש והמלך המשפט
ורבי אלעזר אמר אפילו אמר האל הקדוש יצא
שנאמר ויגבה ה' צבאות במשפט והאל

הקדוש נקדש בצדקה אימתי ויגבה ה' צבאות
במשפט אלו עשרה ימים שמר"ה ועד יוה"כ
וקאמר האל הקדוש מאי היה עלה אמר רב
יוסף האל הקדוש ומלך אוהב צדקה ומשפט
רבה אמר המלך הקדוש והמלך המשפט
והלכתא כרבה : ואמר רבה בר חיננא סבא
משמיה דרב כל שאפשר לו לבקש רחמים
על חבירו ואינו מבקש נקרא חוטא שנאמר
גם אנכי חלילה לי מחטא לה' מחדול להתפלל

בעדכם אמר רבא אס ת"ח הוא (ב) צריך שיחלה
עצמו עליו מ"ט אילימא משום דכתיב ואין
חולה מכס עלי (ואין) [וגולה את אוני דילמא
מלך שאני אלא מהבא ואני בחלוחם לבושי
וגו' : ואמר רבה בר חיננא סבא משמיה דרב
כל העושה דבר עבירה ומתבייש בו מוחלין
לו על כל עונותיו שנאמר למען תזכרו ובשת
ולא יהיה לך עוד פתחון פה מפני כלמתך
בכפרי לך לבא אשר עשית נאם ה' אלהים
דילמא צבור שאני אלא מהבא ואימא שמואל

אל שאל למה הרגותני להעלות אותי ויאמר
שאל צד לי מאד ופלשתים נלחמים בי ויה'
סר מעלי ולא ענני עוד גם ביד הנביאים גם
בחלומות ואקראה לך להודיעני מה אעשה
ליה מן שמוא שגא (ויאמר שמואל אל שאול) [ומחר אתה ובניך עמי ואמר]

יוחנן עמי במחיצתי ורבנן אמרי מהבא והוקענום לה' בנבעת שאול בחיר ה'
יצתה בת קול ואמרה בחיר ה' אמר ר' אבהו בן זוטרא אמר רב יהודה בר
זבידא בקשו לקבוע פרשת בלק בקריאת שמע ומפני מה לא קבעו משום
טורח צבור מ"ט אילימא משום דכתיב בה א"ר מוציאם ממצרים לימא פרשת

רבית ופרשת משקלות דכתיב בהן יציאת מצרים אלא אמר ר' יוסי בר אבין
משום דכתיב בה האי קרא כרע שכב כארי וכלביא מי יקימנו ולימא האי
פסוקא ותו לא גמירי כל פרשה דפסקה משה רבינו פסקין *דלא פסקה משה
רבינו לא פסקין פרשת ציצית מפני מה קבעוה א"ר יהודה בר חביבא מפני
שיש בה *המשה דברים מצות ציצית יציאת מצרים עול מצות ודעת מינים
הרהור עבירה והרהור ע"ז בשלמא הני תלת מפרשין עול מצות דכתיב

וראותם אותו וזכרתם את כל מצות ה' ציצית דכתיב ועשו להם ציצית
וגו' יציאת מצרים דכתיב אשר הוצאתי וגו' אלא דעת מינים הרהור עבירה
והרהור ע"ז מגלן דתניא אחרי לבבכם זו מינות וכן הוא אומר אמר
נבל בלבו אין אלהים אחרי עיניכם זה הרהור עבירה שנאמר ויאמר
שמשון אל אביו אותה קח לי כי היא ישרה בעיני אתם וזנים זה הרהור ע"ז

וכן הוא אומר ויוזנו אחרי הבעלים : מתנני' מוכרין יציאת מצרים בלילות
*א"ר אלעזר בן עזריה *הרי אני כבן שבעים שנה ולא זכיתי שתאמר יציאת
מצרים בלילות עד שדרשה *בן זומא שגא *למען תזכור את יום צאתך מארץ
מצרים כל ימי חיך ימי הימים כל ימי חיך הלילות וחכ"א ימי חיך העוה"ז *כל להביא לימות המשיח :

גמ' *תניא אמר להם בן זומא לחכמים וכו' מוכרין יציאת מצרים לימות המשיח והלא כבר נאמר הנה ימים באים
נאם ה' ולא יאמרו עוד חי ה' אשר העלה את בני ישראל מארץ מצרים כי אם חי ה' אשר העלה ואשר הביא את זרע
בית ישראל מארץ צפונה ומכל הארצות אשר הרחתם שם אמרו לו לא שתעקב יציאת מצרים ממקומה אלא שתהא
שעבוד מלכויות עיקר ויציאת מצרים טפל לויצא בו אתה אומר *לא יקרא שמך עוד יעקב כי אם ישראל יהיה שמך
לא

[ואלהים]

[שיריון ג:]

[תענית כו:]
תענית ככ:]

פ"א ששה

[לקמן כח:]
דברים טו

כרפוס' אחרי'
כל ימי חיך
ירמיה כג

כרפוס' לס